

SETKÁVÁNÍ

Ročník VIII červenec–srpen 2006 číslo

BRNĚNSKÝ EVANGELICKÝ MĚSÍČNÍK

7

slovo úvodní

Po několika letech jsem se opět zúčastnil synodu, kde jsem zastupoval nemocného seniora. Kromě obvyklých úkolů, jako je schvalování zprávy synodní rady, rozpočet a výše repartic, se tentokrát jednalo o třech důležitých věcech: o změně personálního fondu, o vysluhování večere Páně dětem a o změně v řízení středisek Diakonie. Pokud jde o personální fond, kterým církev již několik let zvyšuje platy svých kazatelů o cca 10 %, bylo vše ponecháno při starém. Všechny sbory budou jednotně odvádět 63 000 Kč za jedno kazatelské místo a možnost, že by se sbor sám dohodl s kazatelem na snížení nebo zvýšení této částky, byla zatím odložena. Přetrvávají obavy, že by jednání o výši platu mohlo narušit vztahy mezi kazatelem a staršovstvem.

Poradní odbor teologický vypracoval stanovisko k účasti dětí na večeři Páně. Jeho obsahem je především konstatování, že pokřtěné děti se vysluhování účastnit mohou a mají. Doporučuje se přitom jejich postupné vrůstání do společenství kolem stolu Páně, nejprve formou požehnání, ale je navrženo i sdílení přijímaných darů, kdy se např. rodiče rozdělí s dítětem o chléb. Pokud o to děti požádají, je možno jim vysluhovat v plné podobě ještě před konfirmací. O způsobu, jak budou děti přijímat, mají rozhodnout staršovstva. I když tato doporučení teologického odboru byla nakonec přijata, zdaleka se tak nestalo jednomyslně a v diskusi vyjádřili mnozí synodálové, včetně mě, nad některými myšlenkami rozpaky. Problém vzniká zejména u dětí, které nebyly pokřtěny. Jejich touha po VP má však být chápána jako žádost o křest. Tam, kde sbory nebudou chtít měnit obvyklé způsoby, zůstane jako dosud nejvhodnějším způsobem pozvání k večeři Páně konfirmace.

V pátek večer se jednalo o hlavním tématu, kterým je budování sboru. Neměl jsem však dojem, že by během diskuse bylo řečeno něco nového nebo podstatného. V sobotu ráno byl mimo jiné přijat text, který představuje naši církev sekulární veřejnosti, jehož jsem autorem a který synodní rada vydá tiskem. Bylo usneseno také mnoho změn v našich církevních řádech, např. ohledně předepsaného vzdělání kazatelů, evidence členů sboru a povinností administrátora. Na podnět brněnského konventu byl stylisticky upraven slib poslanců na synodu a konventech. Bylo také vyjasněno postavení ordinovaných presbyterů, pokud již nejsou zvoleni za starší. Svou ordinaci si mohou podržet, pokud o to požádají Synodní radu. Synod také přijal prohlášení na podporu kubánských disidentů.

Zarmoutila mě však změna způsobu řízení Diakonie, proti které jsem marně bojoval. Ve snaze přizpůsobit se podmínkám nového zákona o poskytování sociálních služeb byla od ledna příštího roku veškerá rozhodovací a řídicí pravomoc svěřena zaměstnancům Diakonie a „laická“ představenstva změněna na pouhé dozorcí rady, které budou už jen doporučovat a radit. Možná je to nutné, ale po 15 letech aktivní práce v Diakonii mám dojem, že vazba na sbor a církev byla touto novelou fakticky oslabena.

Nejhezčím momentem synodu bylo představení nových kazatelů a presbyterů ordinovaných v minulém roce. Tohoto úkolu se tradičně ujal synodní senior a několika větami každého ordinovaného představil. Bylo napínavé naslouchat, jak různými cestami si Duch svatý volá své služebníky. Joel Ruml dokázal několika vtipnými a laskavými větami vystihnout jejich osobnost a obdarování, mezi jinými i svého syna Ondřeje, faráře v Rovečném.

Poslanci na synod jsou voleni na čtyři roky. Nynější zasedání bylo poslední a v příštím roce bude již zasedat nový synod. Šest poslanců za brněnský seniorát budeme volit v listopadu na konventu.

Jiří Gruber

zaujalo nás

Byli jsme při tom...

Nestává se tak často, že by se v našem okolí otevíral nový kostelík, a když jde ještě k tomu o kostelík od počátku míněný jako ekumenická záležitost, dalo by se říci, že je to rarita. A přece se to stalo. V sobotu 29. dubna ve 14 hodin jsme takový kostelík slavnostně otevřeli. Stojí v Prsticích, jižně od Brna. Za jeho vznikem je nutno hledat iniciativu místních orgánů, členů církve československé husitské i místních katolíků. Na konci vesnice, u hřbitova stojí pěkný kostelík, skýtající prostor pro shromáždění místních husitů, pro katolické bohoslužby i pro obřady posledního rozloučení s obyvateli obce.

Ke slavnostnímu otevření se sešli bratři biskup CČSH dr. Šandera, emeritní biskup Štěpánek, místní farář J. Kotačka, katolický duchovní z Ořechova P. Bláha a jeho dva jáhni a místní českobratrské evangelíky jsem zastupovala já. Ani vytrvalý déšť a nízká teplota nedokázaly narušit atmosféru vzájemné blízkosti a radosti, že se něco takového podařilo.

Olga Tydlitátová

Martinů zazněl v Basileji

Sborové shromáždění ve sboru Francouzské církve v Basileji probíhá trochu jinak než u nás. Sbor je svolán na sobotní večer, shromáždění předchází společná večere, kterou vždy několik sester připraví. Do programu je obvykle zařazena „kulturní vložka“, a tou bylo letos několik klavírních skladeb Bohuslava Martinů. Při poslední loňské návštěvě basilejských jsme se věnovali třem velikánům naší hudby a mj. jsme navštívili Poličku, rodné město Bohuslava Martinů. Tento skladatel je našim přátelům velice blízký, protože poslední měsíce života prožil nedaleko Basileje, zemřel tam a byl pochován na pozemcích svého přítele a mecenáše Paula Sachera. Až po dvaceti letech byl převezen do rodné Poličky. Pro sestru Claudine Pivot, která je učitelkou hudby a o Martinů projevila veliký zájem, jsme obstarali noty jeho klavírních skladeb - a ty právě nyní předvedla při sborovém shromáždění. Pro všechny to byla milá vzpomínka na návštěvu u nás (jak píší v jejich sborovém INFO) a na hezké putování za českými skladateli Ioni v květnu.

L. Marková

Brněnští rodáci

1. června t.r. se na zdejší filozofické fakultě konal česko-německý seminář věnovaný připomínce některých vynikajících osobností německé kultury, které pocházely z Brna nebo zde po určitou dobu umělecky působily: světoznámých pěvců Leo Slezaka a Marie Jeritzy, stejně jako skladatelů Ericha Wolfganga Korngolda a Alfreda Mahowskyho. Jejich životu a dílu věnovaly přednášky renomovaní odborníci z Ústavu hudebních věd MU a z bavorského Rezna. Vedle domácích účastníků byli početně zastoupeni němečtí Brňané ze Spolkové republiky, kteří se také zúčastnili společné eucharistické bohoslužby s farníky od sv. Jakuba. Celá věc by si patrně žádala zamyslení v širších souvislostech, zde bych však rád aspoň z vlastní zkušenosti dosvědčil srdečný vztah bývalých spoluobčanů (občanské sdružení BRUNA) k našemu městu a k českým přátelům v něm.

Ctirad Novák

S Pánem Bohem...

Svatodušní pondělí 5. června 2006. Blahoslavův dům, varhany, zpěv, kázání, svatá večeře Páně, vedená způsobem hodným výjimečné události. Požehnání, rozloučení na odchodnou. Nashledanou? Ne, S Pánem Bohem! Právě v tento den a v tuto chvíli. Víím, s kým odcházím domů. Víím, kdo bude se mnou v dalších dnech. Víím, koho a co přeji tomu, kdo se se mnou loučí. S Pánem Bohem, pane faráři a díky za ten starodávný, leč stále živý a platný pozdrav.

Eva Vosinková

Na prahu prázdnin

je čtenáři dovoleno ještě jednou vzpomenout na článek Hany Lackové v letošním čísle 5. Doporučoval cestu k Bodamskému jezeru a do Kostnice, jakkoli bych si představoval, že šlo spíše o tip, nežli o typ na výlet. Leč i takto autorka doporučené cíle představila sympaticky a lákavě.

Přesto se pokouším napravit malou a jistě neúmyslnou křivdu, jíž se článek dopustil na Meersburgu, městečku ležícím takřka naproti Kostnici. Pro čtenáře Setkávání, ať už je křesťan jakéhokoli vyznání, anebo nekřesťan jakéhokoli ražení, by v našem časopise mělo být místo pro doporučení unikátního zařízení v někdejší starém klášteře, nesoucího jméno „Galerie bible“ (Bibelgalerie). Zakladatelka a ředitelka, paní Thea Groß, tu se skupinou aktivních spolupracovnic a spolupracovníků od r. 1988 soustavně vytváří propojenou řadu dokonale sestavených expozic představujících realie ze světa Starého zákona, ze světa Nového zákona, ze světa, který bible zprostředkovala a spoluutvářela ve středověku, v době reformace a v současnosti.

Paní ředitelka je vzděláním katechetka, není tedy divu, že expozice jsou utvářeny tak, aby zaujaly jak dospělé návštěvníky, tak i děti, ba dokonce školáky v teenagerské věku. Když si tedy kupříkladu malí návštěvníci zují boty, mohou na chvíli obývat stan, v jakém bydleli třeba Abraham a Sára, vychutnat si měkkost kobereců a lámat si hlavu, kdeže tam měli televizor, počítač a mrazničku. Jiní si mezitím třeba prohlížejí semena a semínka všech existujících rostlin, o nichž se bible zmiňuje, v létě si některé z nich mohou návštěvníci najít na zahradě, zjistit, jaké mají listy nebo květy a přivonět k nim. Jak vypadaly posvátné předměty v Egyptě a v Kenaanu, jak se psalo na papyrus a jak na pergamen, v jaké tiskárně tiskl Johann Guttenberg a jak vypadají knižní nebo počítačová vydání bible dnes. Což by byl velmi stručný průřez, zanedbávající celou řadu dalších eventuálních postupů při procházení galerií. Rovněž takto rychle pojatou orientaci v prostředí zcela odsuneme stranou příležitostně sestavované tematické expozice obrazů, knih, uměleckých předmětů se zaměřením na oblast inspirovanou biblí. A tak dále a znovu a znovu.

Prostor ve staré a skvěle restaurované budově neposkytuje galerii veliké haly pro vystavované předměty, poskytuje však bezpočet místůstek a zákoutí, které vedení galerie dovede využít snad do posledního centimetru, a přitom přehledně a způsobem lahodícím oku.

Pokud vám, milí návštěvníci, příjemci typů i tipů, zbude čas na návštěvu historického jádra města, využijte jej, obdivujte středověkou architekturu a odpočívajte s výhledem na nádherné Bodamské jezero. Ale Galerie bible si ujít nenechte. V létě je otevřeno od úterý do neděle 11-13 a 14-18 hodin. Až vstoupíte dovnitř, přidejte se k přibližně 30 tisícům návštěvníků, kteří si výstavu v Galerie bible v Meersburgu každoročně přijdou prohlédnout.

Jaroslav Vítek

bylo

Brno II v Holandsku

Ve čtvrtek čtvrtého května odpoledne vyrazil z Brna plný autobus lidí z (nejen) druhého brněnského sboru. Jeli jsme přes Prahu, České středohoří a Děčín až téměř k česko-německým hranicím, kde jsme přespali v hotelu uprostřed lesů. A další den přes Německo - směr holandský Apeldoorn. Někdo jel do našeho partnerského sboru poprvé, jiní už opravdu ke starým známým. Cesta to byla dlouhá, tisíc kilometrů je prostě tisíc kilometrů, ale vše proběhlo bez nehod a dlouhých čekání v zácpách na dálnici. Po sedmé hodině večerní (v pátek) jsme se radostně přivítali s našimi hostiteli před kostelem Dobrého pastýře. Aby se předešlo zmatkům, dostal každý z nás (i každý z apeldoornských) cedulku se jménem, kterou si nalepil na šaty, a tak jsme hned věděli, u koho budeme spát. Po malém občerstvení a uvítání jsme se rozešli do rodin. Pro celý večer a dopoledne následujícího dne nebyl stanoven pevný program, takže byl čas na prohlídku města, posezení u domácích, a hlavně na hovory o novinkách z Brna i Apeldoornu a vůbec o všem možném. Tomuhle říkám motivace učit se cizí jazyky... Po obědě se utvořily dvě větší skupiny; jedna navštívila místní ZOO, kde volně pobíhají opice, a ta druhá někdejší královský palác a přilehlé zahrady, dnes už bez královny, ale i bez opic. Odpoledne jsme se sešli opět u kostela. Podávala se typicky holandská večeře (pečené buřty nebo maso se šťávou s několika druhy zeleninových salátů) a taky (k velkému nadšení zejména dětí) zmrzlina. Počasí nám přálo, po minulém studeném a upršeném víkendy to bylo opravdu příjemné. Po jídle jsme se přesunuli do kostela. Byl čas na informace o holandském projektu Západní vítr - aneb jak to udělat, aby byla církev otevřená a vstřícná pro mladší a střední generaci (asi 25 až 40 let), co se pro to snaží dělat u Dobrého pastýře, co se jim už povedlo a co plánují do budoucna. K tomuto aktuálnímu (a myslím, že nejen v Holandsku) tématu jsme se pak vraceli v rozhovorech v menších skupinách v průběhu večera. S tlumočením z holandštiny do češtiny a zpět velmi pomohla farářka ze sousedního sboru, která rok studovala na ETF v Praze a umí velice dobře česky (zdálo se, že i holandsky). Nemohla chybět veselá hra, kdy jsme poznávali podle obrázků biblické příběhy a vlastně ani nevím, kdo vyhrál, ale to je vcelku jedno... V neděli ráno se konaly bohoslužby se svatou večeří Páně - v holandštině, češtině, němčině i latině; bylo fajn, že jsme dostali výtah hlavních myšlenek z kázání na papíře spolu s texty čtení a písní. Následovala nezbytná káva a něco sladkého, oběd v rodinách a ještě nějaký kratší výlet s hostiteli (do sousedního historického města, na vřesoviště nebo do apeldoornského Beverly Hills) a je tu odpoledne, nešpory a loučení. Mnohá objetí, třesení rukou, díky za všechno, co pro nás holandští přátelé nachystali, přání šťastné cesty... Celý pobyt byl prodchnutý milou a bratrskou (i sesterskou) atmosférou, doufám, že v menší či větší míře bude tento partnerský vztah s apeldoornskými trvat i nadále. Jsem ráda, že pro nás Holandsko není jen barevný flek na mapě Evropy, ale konkrétní místo a konkrétní lidé.

Marta Kučerová

žili mezi námi

Památce Ing. Gustava Hájka (†27.7.1976)

V červenci t.r. uplyne 30 let od úmrtí někdejšího presbytera a seniorátního kurátora Gustava Hájka. V letech 1932–1976 při bohoslužbách v Blahoslavově domě i v ostatních kostelech původního brněnského sboru pravidelně zaznívala jeho vzorně pečlivá a uměřená varhanní hra. Připomeňme si dnes jeho křesťansky střízlivý přístup k životním hodnotám prostou básní jednoho z přátel, inspirovanou osobním rozhovorem krátce před Hájkovou smrtí. (Tehdy se již těžce nemocného pana profesora tázali, za kolik by se mohl prodat zájemci jeho včelín s včelami, jimž celý život věnoval nesmírně mnoho péče. Jeho odpověď překvapovala: „Za deset haléřů.“)

C. Novák

...a my se báli,
myslili, že blouzníš
či že to byl jen tichý, smutný žert
anebo těžký záchvat rezignace

A ty jsi zatím právě pochopil
to, cos tak dobře vždycky srdcem tušil

CO ZA TO?

Deset haléřů
za včelín se všemi včeličkami
i za nádheru královen všech úlů
Jedinou korunu
za auto i s vlekem
a horou součástí a pneumatik k tomu
Desetikorunu
za dům se zahradou
chatu s garáží
za loď s novými plachtami
Ale
Všechno na světě
za úsměv lásky, pochopení
za podanou ruku
Celý život i s tíhou umírání
za náruč Toho
který tě vždy opatroval
vedl
a provede

čteme bibli

Saulův konec (1 Sam 31)

Při návštěvě Izraele jsme vystoupili i na pevnost Massada. Zde se bránili poslední věrní po dobytí Jeruzaléma Římany v roce 70 po Kristově narození. Na místě jsme se seznámili s bezvýchodnou situací obránců pevnosti a s jejich hrůzou, že by padli živí do rukou pohanských vojáků. Sebevraždu jim však zapovídal Zákon! Našli řešení: vylosovali jednoho, kterého zavázali přísahou, že se sám po vykonání hrozného rozkazu zabije a bude na věky zavržen Hospodinem! Pak se navzájem pozabíjeli i s ženami a dětmi, až zůstal ten vylosovaný a vzal si sám život. I otrlí žoldnéři, když obsadili pevnost bez jediného výstřelu, byli oťřeseni pohledem na to krveprolití. I my jsme byli tou historií oťřeseni a hlouběji si uvědomili, jak je sebevražda hrozná věc. Tím činem se přerušil styk s Bohem, pramenem života; je to jen a jen cesta zavrženého.

Tak skončil i vyvolený král Saul. Zprvu se doptával Hospodina, ale po jeho svévolných krocích mu Hospodin neodpovídal. Ani skrze sny, ani prostřednictvím losů, ani ústy proroků (1 Sam 28, 6). Odhodlal se vyhledat ženu, která vyvolává duchy zemřelých. Přitom sám po Samuelově smrti „vymýtil ze země vyvolavače duchů zemřelých a jasnovidce“ (1 Sam 28, 3). Věštkyně v Ěn-dóru mu po přísaze, že se jí nic nestane, vyhová, ale Saulovi se dostane jen odsudku.

Pak se Saul pustí do předem prohraného boje proti Pelištejcům. Zahynou jeho synové, tedy i Davidem milovaný Jónatan. Saula dostihnou lukostřelci a zraní ho. Požádá svého zbrojnoše: „Vytas meč a probodni mě jím, než přijdou ti neobřezanci, aby mě neprobodli oni a nezneuctili!“ Zbrojnoš odmítne zabít krále pomazaného Hospodinem! Saul uchopí meč a nalehne na něj. Zbrojnoš učiní totéž. Začátek 2. Samuelovy vypráví historii trochu jinak; Saula zabil syn amálekovského bezdomovce! Pisatel knihy nezkoumá, zda to je pravda, když přece údajný královrah předložil diadém a náramek ze Saulovy paže! Nedovíme se ani, zda to byl pokus o záchranu tohoto „posla smrti“ nebo jiné podání.

Jisté je, že Saul, zprvu očekávaný Samuelem a celým Božím lidem a pomazaný od Hospodina, skončil nakonec hrozně. Nejprve navštívil věstkyni v Ěn-dóru, v Nedělní škole jsme jí říkali čarodějnice v Endor a zajímalo nás, jak mohla přivolat Samuele, když byl po smrti. A Saulův konec byl hrozný: v zoufalství nalehl na vlastní meč!

Jiný byl příběh „slunečního“ soudce Samsona. Do zajetí se dostal zradou Dalily. Prosil Boha, aby ho, oslepeného, ještě jednou obdařil silou. A požádal chlapce, který ho vodil, aby ho zavedl ke sloupům, na nichž spočívala konstrukce pelištejského chrámu. Nato se opřel do sloupů a řekl: „Ať zhynu zároveň s Pelištejci!“ Napnul sílu a dům se zřítíl na knížata i na všechen lid, který v něm byl. Takže mrtvých, které usmrtil umíraje, bylo víc než těch, které usmrtil zaživa (Sd 16, 23-31). Tuto smrt vidí Písmo jinak. Vyprosil si ji v modlitbě Samson jako pomstu za své oči. Proto se ani neozve soud nad tímto soudcem – hrdinou!

P. H

Z Nového zákon známe hrozný konec Jidáše Iškariotského. To byl zprvu nadějný Ježíšův učedník. Zradil a pocítil za svou zradu výčitky. Odhodil třicet stříbrných v chrámovém nádvoří, utekl a oběsil se, jak svědčí Matouš, Marek i Jan. Lukáš vidí jeho hrozný konec jako trest Boží (Sk 1, 18).

Vedle Jidáše je Saulův konec výstrahou nám, čtenářům bible, před sebevraždou v jakékoliv situaci. Saula přijal Boží lid s velkou nadějí, jeho vyvolení a slavné pomazání Samuelem za krále! I po jeho smrti na něho vděčně vzpomínal David: „Saul a Jónatan v životě hodni líbezných lásky, neodloučili se od sebe ani v smrti!“ (2 Sam 1, 23nn).

Písmo nesleduje lidské osudy jen z lidského hlediska. Sleduje skutky Hospodinovy, jak se lidskými osudy uskutečňují! Přes nutné odsouzení sebevraždy svědčí o tom, že dokud Saul poslouchal a spolupracoval se Samuelem, posledním soudcem, sloužil Hospodinu a jeho záměrům s Božím lidem. Konec Saulův začal poutí do Én-dóru a dovršil se nalehnutím na vlastní meč. Ani hrozný konec nezastře Davidovi ani nám výhled k Hospodinově kralování. Ani Jidášova smrt nám nemůže zastít Ježíšovo poslání a dílo, v němž se prolomilo do našeho světa Boží kralování! Konec Saulův není konec Božího jednání s námi lidmi!
Jan Šimsa

cesty k víře

O svatodušních svátcích 4. června 2006 se rozhodli čtyři mladí lidé přijmout ve sboru Brno I křest. Všichni předtím navštěvovali naše bohoslužebná shromáždění a od října minulého roku jsme se společně scházeli každé úterý a hovořili o základech křesťanské víry a života. Vítáme je v našem sborovém společenství a rádi bychom je představili i čtenářům našeho časopisu. Požádal jsem je, aby napsali několik vět o sobě a své cestě k víře.

Radka Svobodová – Vařeková se narodila v Hlinsku, ale od dětství žije v Brně. Vystudovala chemii, z které má čerstvý doktorát. Je vdaná a bydlí se svým manželem Miroslavem Svobodou ve Slatině.

O své cestě k víře napsala: Vyrůstala jsem v ateistickém prostředí, a proto jsem byla v dětství rovněž nevěřící. Teprve na gymnáziu jsem začala uvažovat o víře a zkoušela číst Bibli. Tehdy mě však neoslavovala, protože jsem byla příliš zaměřena sama na sebe a skoro všechnen čas jsem věnovala studiu. Potkala jsem však svého budoucího manžela a láska k němu mi pomohla pozvolna se zbavovat své dosavadní sebestřednosti. Docházela jsem k názoru, že člověk by měl během svého života růst. Jinými slovy, chtěla jsem být dobrým člověkem. A právě to mi moc nešlo a tak jsem se s tím snažila něco dělat. Bylo to velmi pracné a měla jsem jen částečné úspěchy. Stále víc mi však vrtalo hlavou, k čemu to vlastně je. Být dobrý stojí spoustu snahy a dřiny. Ale pak člověk umře a všechna jeho práce a úsilí zaniknou a vyjdou naprosto naprázdno. A to mě přivedlo k úvahám o Bohu. V práci mám kolegy, kteří jsou věřící. Dialog o víře jsme zahájili dosti netradičním způsobem: Jeden z nich mě rozčlil tvrzením, že pouhou evolucí se nedá vysvětlit vznik života. Bible mluví o světě jinak. Rozhodla jsem se, že křesťanství hlouběji pochopím a pak mu ukážu, v čem je toto náboženství mimo. Čím více jsem se však dozvíдалa o křesťanství, tím více jsem začínala vidět, že to není blud, ale pravda. Těch pár pravidel života, ke kterým jsem kdysi pracně dospěla, mi nyní připadalo jako obyčejný hrad z písku vedle krásy a moudrosti křesťanského učení. Každého člověka dovede ke křesťanství jiný důvod. Mě přesvědčila pravdivost a dokonalost tohoto učení. Za něčím takovým mohl stát jenom Bůh.

Na cestu životem dostala Radka verš z 1 Tm 4,10: *Proto se namáháme a zápasíme, že máme naději v živém Bohu, který je Spasitel všech lidí.*

Adéla Korniová se narodila na Čeladné a bydlí ve Frenštátě. V Brně vystudovala Mendlovu universitu, obor agroekologie. Dva roky pracovala ve Veronice. Po svatbě se odstěhuje do Rožnova a stane se členkou sboru ve Stříteži.

Na otázku, jak přišla k víře odpovídá prostě: Jako dítě k řeči. Dítě slovům, která slyší, nejprve naslouchá, později je začne opakovat, i když ještě nerozumí jejich výrazům, a teprve v pokročilejším věku pochopí jejich význam. S mou vírou to bylo podobné. Na střední škole byla polovina spolužáků věřících, poslouchala jsem, o čem si povídají, zdálo se mi to zajímavé, ale slovo Bůh se mi nelíbilo, protože jsem mu nerozuměla. Jednou mě spolužačka vzala na víkendové setkání katolické mládeže do Olomouce. Moc se mi tam líbilo. Všude spousta mladých lidí, zpívaly se krásné melodické písně a slyšela jsem dojemná svědectví víry. Na základě této události jsem si v 18 letech koupila bibli. Některé verše se mi moc líbily, ale většinou jsem tomu nerozuměla. Neuměla jsem si to převést do

dnešního jazyka a na dnešní dobu a tak bible skončila na polici v knihovně. Slovu Bůh jsem porozuměla ve chvíli, kdy má blízká kamarádka vážně onemocněla. Za dva roky se díky modlitbám a víře z nemoci dostala a dnes má rodinu a krásného syna. Tak mi pomohla pochopit význam toho jediného, mnohdy tolik obávaného slova Bůh. Ale ani to ještě nestačilo, hledání pokračovalo dál. Až jednou o vánocích jsem navštívila hudební nešpory v Červeném kostele a slyšela pěkné a srozumitelné kázání. Tehdy jsem se rozhodla pro křest. Věřím, že tak jako má každé dítě dar řeči, stejně tak my všichni máme dar věřit a uvěřit.

Na cestu životem dostala Adéla verš z 1 Tm 1,5: *Cílem našeho vyučování je láska z čistého srdce, z dobrého svědomí a z upřímné víry.*

Jan Vybíral se narodil a bydlí v Brně - Řečkovcích. Dokončuje studia na pedagogické fakultě, obor zeměpis a občanská výchova, a v příštím roce by se tedy měl stát učitelem na střední škole. Na prázdniny se chystá na cestu do Číny a Mongolska. O své cestě k víře napsal: Můj nejbližší přítel, kterého znám již od mateřské školky, byl ke křesťanství veden od dětství rodinou. Byl to on, kdo mě dokázal předat nejvíce cenných informací o podstatě křesťanství. Dlouhou dobu jsem však pouze naslouchal nebo mu pokládal nepříjemné otázky. Asi před rokem a půl jsem měl těžkou životní krizi. Vysvobozením pro mě byla cesta do Gruzie. Vzal jsem si s sebou Nový zákon a našel zde hodně moudrosti od místních lidí a jejich přístupu k životu. Při jedné z pravoslavných bohoslužeb ke mně promluvil Bůh. Ukázal mi směr, kudy je možné pokračovat dál, a já z toho měl takovou radost, jakou jsem dosud nepoznal. Evangelický způsob víry se mi vždy jevil nejsympatičtější a tak jsem po návratu začal hledat sbor, kde bych se o Ježíši mohl dozvědět ještě více. Netrvalo to dlouho. Stačilo při jízdě tramvají pohlédnout ven - na Červený kostel.

Na cestu životem dostal Jan verš z 1 Tm 6,12: *Bojuj dobrý boj víry, abys dosáhl věčného života, k němuž jsi byl povolán a k němuž ses přihlásil dobrým vyznáním před mnoha svědky.*

Zdeněk Rosenberg se také narodil a bydlí v Brně. Studuje aplikovanou matematiku a ekonomii na Masarykově universitě a bydlí s rodiči v Komíně. O své cestě k víře napsal: I když jsem jako dítě nebyl veden k víře, nikdy jsem neviděl svět čistě materialisticky, takový svět bych považoval za absurdní a asi by se mi ani nelíbil. Před čtyřmi lety jsem si poprvé přečetl Nový zákon. Postava Ježíše Krista a jeho neuvěřitelný příběh mě natolik zaujal, že už jsem se o něho nepřestal zajímat a tato přitažlivost se postupně změnila v osobní vztah. I když nedovedu sám žít podle jeho příkladu, přesto je pro můj život určující. Jsem mu vděčný za všechno, co pro mě udělal a co mi ukázal, a přesto nejdu přesně cestou, kterou mi naznačil. Neumím to, nemám Jeho pokoru a nezištnost, ale přesto cítím, že nemám, ke komu jinému bych šel.

To, že mohu být pokřtěn a vstoupit od křesťanského společenství, je pro mě vzácný dar, na který jsem dlouho čekal a kterého si vážím. Víím, komu za něj vděčím, a rád se podle toho zkusím chovat.

Na cestu životem dostal Zdeněk verš z 1 Tm 1,18: *To ti kladu na srdce, abys povzbuzen prorockými slovy, bojoval dobrý boj a zachoval si víru i dobré svědomí.*

Jiří Gruber

bude

Plán sborových akcí Brno I v druhém pololetí 2006

6. července	14.00	Rychmanov, ekumenické bohoslužby
23. července	9.00	ČK, návštěva pěveckého sboru z USA
5. – 12. srpna		Blažkov, sborový pobyt
18. – 20. srpna		Kroměříž, soustředění Cantate Domino
3. září	10.00	ČK, zahájení školního roku, káže Pavel Kalus
17. září	14.00	Rychmanov, 100 let kostela
24. září	10.00	Botanická 1, ekumenická neděle, káže P. Coufal
28. 9. – 1. 10.		zájezd do Basileje
15. října		zájezd Cantate Domino na Slovensko

Letní soustředění pěveckého sboru Cantate Domino

se tentokrát uskuteční v Kroměříži ve dnech 18. - 20. srpna. Asi 25 zpěváků se sbormistrem Liborem Nykodým chce tento víkend věnovat intenzivnímu nácviku nových písní, určitě však zbude čas i na vzájemné rozhovory, prohlídku města, zámku a krásných kroměřížských zahrad. Těšíme se také na bohoslužby v tamním sboru, při nichž třeba něco zazpíváme.

L. Marková

Kdo kdy na Blažkově během léta

Tak jako každý rok je středisko Blažkov i letos v létě důkladně vytíženo.

Již od 24. června probíhá ekumenický týden pro rodiny s malými dětmi (Radek Šebesta)

- 1. – 12 . 7. mladší školáci (vede Jan Plecháček)
- 12. – 22. 7. starší školáci (vede Pavel Freitinger)
- 22. – 29.7. sbor v Kloboukách u Brna (vede Luděk Korpa)
- 29.7. – 5.8. sbor v Kloboukách u Brna (vedou manželé Gruberovi)
- 5. – 12. 8. sbor Brno I (vede Jiří Gruber)
- 12. – 19 . 8. sbor Brno - Židenice(vede Pavel Kašpar)
- 19. – 26. 8. sbor Miroslav (Ondřej Titěra)
- 26. 8. – 2. 9. kurz pro mládež
- 2. – 9. 9. týden pro seniory (vedou Jana Ryšavá a Naďa Popelářová)

V průběhu září je vyhrazeno ještě několik dní pro Evangelickou akademii.

Brno II

V rámci pravidelné výměny kazatelů mezi luterským sborem ve Vídni-Středu a sborem ČCE v Brně II očekáváme službu faráčky městského kostela dr. Ines Knoll v neděli 5. listopadu 2006 při službách Božích se sv. večeří Páně v Blahoslavově domě. Začátek v pravidelnou dobu – v 9h.

Kursy Alfa v Brně I

Tato setkání určená všem, kteří nechodí do kostela, ale rádi by se seznámili s křesťanstvím a našli nové přátele, budou zahájena ve středu 3. října.v 18 hodin. Pozvánka bude k dispozici v září. Už nyní však můžete na tyto večery upozornit a pozvat své přátele. Současně hledáme především ochotné sestry na přípravu společných večeří. Přihlásit se můžete v kanceláři.

Václav Pokorný a založení reformovaného sboru v Brně

II. část

Evangelický sbor v národnostních konfliktech habsburské monarchie

Přednáška ministerského rady prof. Karla W. Schwarze v Brně dne 16.3.2006,
přeložil Zdeněk Příkryl

III. K založení farního sboru h.v. v Brně

Takové řešení problému zvažovala vrchní církevní rada h.v. již v roce 1875, totiž založení českého sboru ve městě Brně. Prvním krokem bylo přidělení vikáře nosislavského sboru k vybudování sboru v Brně. Do tohoto opatření však nebyl zapojen stávající brněnský německý sbor a. a h.v.

Z toho vyplývajícími konflikty se dokonce zabývaly generální synody. V roce 1877 jednaly poprvé odděleně, tedy už ne společně a. i h.v.

Nic neobjasňuje rozpor lépe než projednávání brněnské kauzy na obou těchto ve stejné době jednajících synodech a.v. a h.v.

- Synod a.v. se usnesl na rezoluci ve smyslu brněnského sboru a. a h.v. ve prospěch integrity tohoto sboru. Synod hlasoval proti konfesionalistické interpretaci církevního zřízení, jejímž důsledkem by bylo převedení reformovaných členů sboru do budoucího sboru h.v. Reformovaní členové sboru sice měli být chráněni menšinovým statutem, konfesionalní rozdělení sboru podle národnostních hledisek se však nemělo uskutečnit.
- Synod h.v. položil naproti tomu důraz na provedení zásah státní moci do vnitrocírkevních záležitostí, protestoval velmi ostře proti činnosti místodržitelství a požadoval disciplinární důsledky, zejména disciplinární oznámení proti brněnskému staršovstvu, vlastně proti faráři **Trautenbergrovi**, ale aby se dosáhlo jednomyslného usnesení synodu, bylo od jmenovitého označení luterského faráře upuštěno.

Řešení „brněnské otázky“ mohlo dozrát teprve v roce 1881: V tomto roce povolila vídeňská Vrchní církevní rada rozdělení brněnského sboru podle národnostních hledisek: - německý sbor a. a h.v.,

- sbor h.v. slovanského jazyka, který bude spravován jako kazatelská stanice z Nosislavi.

Rozdělení zahrnovalo kostel, školu a péči o chudé. Národnostní smýšlení určilo na obou stranách analýzu problému. Myšlenka „společného domova“ ustoupila na obou stranách „národní výlučnosti“, která obě národnosti vzájemně izolovala. To platí mutatis mutandis¹ pro konfesionalní formulaci otázky.

¹ ... s příslušnými změnami...pozn.překl.

IV. Náboženská dynamika – „Probuzení“ – Národnostní konflikt

Toto církevní formování národnostního konfliktu se zařazuje do všeobecné náboženské dynamiky probuzeneckého hnutí. O něm se vřdycky říká, že mělo konfesionalizující vlivy a prolínalo se s národním probuzením („české jaro“).

Protože evangelická církev h.v. byla v Rakousku téměř výlučně církví českého jazyka (110.000 reformovaných Čechů proti 10.000 reformovaných Němců ve Vídni, ve Vorarlbersku a v Terstu), byl z toho odvozen požadavek na samostatné reformované církevní vedení v Praze, ba dokonce bylo uřgováno osamostatnění česko-moravské církve h.v. (1871). Protože takové odštěpení nebylo ze strany státu povoleno, i reformovaný synod v roce 1877 od tohoto záměru odstoupil. Reformované profilování církve (ve smyslu odklonu od církve augsburského vyznání) ovšem dále pokračovalo a již nepřipouštělo společná jednání synodů. Také společné církevní zřízení mělo skončit a mělo být nahrazeno zřízením specificky reformovaným, to však nebylo povoleno.

Tato konfesionalizace byla zaměřena proti liberální unionistické² teologii, která v církvi augsburského vyznání převládala a byla vyučována na vídeňské Evangelické teologické fakultě. Pouze zmíněný reformovaný dogmatik **Eduard Böhl** představoval výjimku, protože ztělesňoval krajně tvrdou konfesionalistickou teologii a začal hned po své vstupní přednášce o *Confessio Helvetica Posterior* (1864) bojovat proti unionistickým strukturám církve (a. a h.v.) a proti vládnoucí liberální teologii a historicko-kritické metodě a propagoval *Heidelberský katechismus*. Jeho konfesionalistický postoj ho izoloval v učitelském sboru, zejména když někteří luterští studenti v jeho okolí konvertovali do helvetské církve. Naproti tomu velmi ovlivnil rozvoj svých českých studentů. Jedním z těchto nadšených studentů byl **Václav Pokorný**, který uveřejnil v roce 1902 v Brně **Úvod k Písmu svatému**. Na základě výzkumů profesora **Pavla Filipiho** si můžeme udělat dobrý obraz o této studentské generaci. O studentech **Eduarda Böhla** víme, že se zřejmě scházeli pravidelně na konferencích. Protokoly z těchto konferencí jsou v archivu sboru zde v Brně. Rozhodující roli hrála teologie **Hermannu Friedrichu Kohlbrügga** (1803 – 1875) z Wuppertalu (Elberfeld). Byl propagátorem konzervativního neok Calvinismu a tvrdým protivníkem staropruské unie mezi luterány a reformovanými. V tomto odporu proti „a. a h.v.“ posiloval české studenty **Böhl**, který byl ženatý s **Kohlbrüggovou** dcerou.

Kohlbrügge sám podnikl na podzim 1864 návštěvní cestu napříč reformovanými sbory v Čechách a na Moravě a získal tak obraz o reformovaném probuzeneckém hnutí. R.1865 se pak konala na oplátku návštěva v holandsky reformovaném sboru v Elberfeldu. Přinesla velký užitek, protože několik z **Böhlových** studentů mohlo absolvovat v Elberfeldu svůj učitelský vikariát a posílit vliv tohoto reformovaného sboru.

² sjednocující rozdílné konfese – pozn.překl.

Laskavostí pana faráře **Jaroslava Vítka** jsem dostal fotokopie stránek z rukopisné kroniky tohoto sboru. Obsahuje zprávu z roku 1883 o uvedení **Václava Pokorného** do úřadu a podpisy českých farářů datované 23. května 1895 – s pozoruhodným zápisem profesora **Böhla**: *Nechť v tomto Betlémském kostele je v srdcích mnohých znovu zrozen Spasitel a ať každý z nástupců mého přítele Pokorného je pamětliv nápisu nad vstupními dveřmi: My kážeme Krista! (1. Kor. 1,23). Já k tomu dodávám: Krista **Ukřižovaného!***

Z toho může být patrné, že náboženské probuzení v česko – moravském prostoru nesmí být posuzováno jen z etnicko–národních hledisek. Bylo založeno také na konfesionálních hlediscích, a zejména na aspektech zbožnosti a teologie. Z citátu poznáváme, že **Böhlovi** šlo především o pravou christologii, o teologii kříže (*theologia crucis*).

Polemika, kterou mířil **Daniel Nešpor** proti liberálnímu učiteli náboženství na gymnáziu v Českém Těšíně **Richardu Juliu Fritscheovi** (1842-1906) ukázala jinou tvář sporu. Tento zbožný reformovaný farář byl zprávami z Těšína tak otřesen, že dokonce podal disciplinární oznámení (1879) k vrchní církevní radě, s tím však neobstál. Jeden dřívější žák mu vyprávěl o vyučování náboženství v Českém Těšíně, že je tam kriticky zpochybňováno dogma Boží Trojice. Toto dogma bylo v očích učitele náboženství rozumovými prostředky nepochopitelné, proto také podle jeho názoru neodpovídalo modernosti.

Za touto tezí se skrývá velký teologický konflikt 19. století mezi liberální teologií na jedné a probuzeneckým hnutím na druhé straně. Svobodný výzkum a jeho historicko-kritická metoda byly pro liberální teologii „Non plus ultra“ vůdčích idejí moderny. Právě tím se chtěla liberální teologie profilovat proti katolicismu a jeho antimodernismu. – Toto snažení objevujeme zajisté také u faráře **Trautenbergera**.

Napadený učitel náboženství **Fritsche** se hájil v otevřeném listě. Přitom obratně diskreditoval svědky žalobce a dokazoval neudržitelnost obvinění. Ba dokonce kvalifikoval disciplinární oznámení jako „vraždu dobré pověsti“ a stavěl teologické a národnostní aspekty konfliktu navzájem proti sobě.

V. „Jedna“ fakulta pro všechny národnosti

Ačkoli byla vídeňská fakulta koncipována jako centrální vzdělávací instituce pro protestanty v habsburské monarchii, nemohla zabezpečit integraci, která jí byla určena. Byla bojkotována českými i maďarskými studenty. Reformovaní Češi z teologických důvodů upřednostňovali před studiem ve Vídni Basilej, Bonn nebo Edinburgh. To znamenalo, že získali zcela jinou orientaci než luterští studenti z „německo-evangelických“ sborů v Čechách a na Moravě, kteří dosáhli vzdělání ve Vídni. Předepsané (dva) semestry museli ovšem absolvovat ve Vídni i čeští studenti, pokud zde chtěli složit závěrečnou zkoušku. Zvýšení počtu povinných semestrů na tři Češi odmítli, protože v profesorském sboru „není dostatečně zastoupena“ reformovaná tradice.

Teprve v roce 1913 by povolán jako další profesor české národnosti **Josef Bohatec** (1876 – 1954). Byl abiturientem českého gymnázia v Brně (1896), žákem **Václava Pokorného**, pocházel z tolerančního sboru Vanovice.

Dalo by se snad říci: **Josef Bohatec** byl symbolem usmíření mezi znepřátelenými protestantskými sbory v Brně. Jemu, žákovi **Václava Pokorného**, bylo vyhrazeno, aby určil postavení vídeňské Evangelické teologické fakulty ve světě věd. Svými hluboce propracovanými pracemi o Kalvínovi dosáhl mezinárodní pověsti, byl kalvínským badatelem evropského formátu.

Po pravdě: Jeho povolání bylo z pohledu národnostní proporce fakulty zprvu sporné, protože profesorský sbor nechtěl ustanovit žádného dalšího Čecha kromě **Gustava Adolfa Skalského**. Národnostní konflikt habsburské monarchie se svou hierarchií hodnot zasáhl také malou Evangelickou teologickou fakultu ve Vídni. Vůči tomu skutečně nedokázala obhájit svůj profil jako vzdělávací instituce pro všechny národy habsburské monarchie. Případ **Trautenbergera** a konečně oddalované znovuobsazení katedry systematické teologie helvetského vyznání ukazují, jak tento velký konflikt zapůsobil v mikrokosmu malé fakulty.

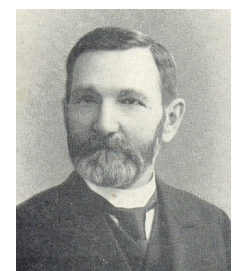
Příklad **Bohatec** však také dokázal, že i tak velký rozpor mohl být překonán tam, kde šlo o podstatné, o proprium teologie.

prof. Gustav Skalský

prof. Eduard Böhl

Václav Pokorný

z historie

Ohlas Husova díla ve světě

Útlou brožuru s tímto názvem vydal v roce 1940 vlastním nákladem v nakladatelství Kalich F. M. Bartoš. Vzdor tomu, že od jejího vydání uplynulo už 66 let, je užitečné si informace v ní uvedené připomenout. O životě a díle M. Jana Husa víme jistě leccos, ale, jak uvádí autor, „6. července 1415 se skončil časný život Jana z Husince, zároveň však započal toho dne druhý, posmrtný život M. Jana, neméně zajímavý a slavný, nežli byl život, který se právě uzavřel, život mnohem delší a snad ještě bohatší dramatickými krizemi a peripetii nežli jeho vlastní životní osud“ – a o tom už mnozí z nás mnoho nevědí.

Je pozoruhodné, že v tomto zápasu o osobnost a duchovní odkaz Husův mají zvláštní, čestné místo příslušníci německého národa. Byl to sám Martin Luther a jeho přátelé a žáci, kdo založili slávu českého reformátora ve světě a vytvořili tím tradici, která se stala oporou úcty k Husovi i v jeho vlastním národě. Byli to především Němci, kdo uchovali našemu národu úctu a lásku k Husovi, a v době národního obrození se stali spojenci našich buditelů.

Už šest let po Husově smrti, 31. 3. 1421, byl v Řezně odsouzen a upálen kněz Ulrich Grünsleder za to, že přeložil z latiny do němčiny dva Husovy spisy a že je tajně rozšiřoval. Přesto však měl dost následovníků a husitské manifesty, vydávané německy i latinsky, nacházely mnoho čtenářů. Martin Luther prošel stejným zápasem jako Hus a k poznávání Husova díla a české reformace se dostával pomalu a nikoli bez překážek. Vyrostl v ovzduší, které nenávidělo v Češích kacíře. Teprve v roce 1519 našel odvahu přiznat se otevřeně k Husovi odmítnutím rozsudku z kostnického koncilu. Jako dík za to dostal z Čech Husovu slavnou knihu o církvi a její četba dokonala Lutherův obrat. Zasadil se o to, aby Husova kniha byla vydána tiskem ve velkém nákladu; byl to počátek soustavného vydávání památek české reformace v Německu.

Jednu z nejobsáhlejších knih o Husovi vydal v r. 1624 Kryštof Walpurger z Lipska – takový soubor dokumentů o Husově zápasu, včetně jeho listů, je hodný obdivu i úcty. O sto let později našel Walpurger následovníka v krajanovi G.C. Riegrovi, kazateli ze Stuttgartu, který podal první soustavný obraz Husova učení. Psal o Husovi s láskou a obdivem a hájil jeho čest v době, kdy v Husově vlasti nesmělo být jeho jméno vyslovováno. Teprve osvícenství, které hlásalo náboženskou snášenlivost, změnilo v Čechách pohled na Husovu osobnost a jeho dílo. M. Jan se vracel do své vlasti; a byli to dva katoličtí kněží německé národnosti, jezuita J. J. Wolf a A. Zitte, působící v Praze, kteří mu razili cestu k srdci vlastního národa. Po dobu pěti staletí přispíval německý národ k obnově a prohloubení úcty a lásky k Husovi v českém národě.

Jak uvádí F.M. Bartoš, „statečný čin M. Luthera zjednal pro soužití českého a německého národa základ, nad nějž nemůže být ve vzájemném styku a soužití národů základu bezpečnějšího“.

Hana Dvořáková

Jak to řekli

Malý katechismus

Úsilí německé reformace bylo podněcováno nárokem biblické zvěsti – nezastavilo se proto u změn v akademickém bohosloví a změn v řízení církve. Příkladem je tzv. Malý katechismus Martina Luthera, knížka, která byla v lidovém německém znění i v latinské podobě sestavena tak, aby ji bylo možno použít jako základní jednoduché zodpovězení věroučných i etických otázek. V překladu z německého znění je uvedena ukázka výkladu Apoštolského vyznání víry – tak prý má otec vyučovat dítky a hospodář čeládku.

Jaroslav Vítek

První článek o stvoření.

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, STVOŘITELE nebe i země.

Co to jest? Odpověď:

Věřím, že mě Bůh stvořil, a se mnou všechny tvory, tělo a duši, oči, uši a všechny údy mi dal a ještě udržuje, k tomu oděv a obuv, jídlo a pití, dům a dvůr, ženu a děti, pole, dobytek a všechn majetek, bohatě a denně mě opatřuje veškerou potřebou a potravou pro tělo a život, poskytuje mi záštitu proti každému nebezpečí, chrání a opatřuje mě před každým zlem, a to vše z pouhé otcovské dobroty a milosrdenství, bez jakékoli mé zásluhy a hodnosti, a za to vše jsem mu povinen děkovat, chválit ho, sloužit mu a poslouchat ho; to je dozajista pravda.

Druhý článek o vykoupení.

I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, PÁNA našeho, ... přijde soudit živé i mrtvé.

Co to jest? Odpověď:

Věřím, že Ježíš Kristus, pravý Bůh ve věčnosti zrozený z Otce, a také pravý člověk zrozený z Panny Marie, je můj PÁN, který mě, ztraceného a zatraceného člověka vykoupil, přisvojil si, získal, a to ze všech hříchů, ze smrti a z moci ďábla, ne zlatem nebo stříbrem, nýbrž svou svatou, drahou krví a svým nevinným utrpením a smrtí, abych byl jeho a v jeho království žil jemu poddán a jemu sloužil ve věčné spravedlnosti, nevinnosti a blaženosti, tak jako on vstal z mrtvých, žije a kraluje na věky; to je dozajista pravda.

Třetí článek o posvěcení.

Věřím v Ducha svatého, svatou křesťanskou církev, obecnství svatých, odpuštění hříchů, těla z mrtvých vzkříšení a život věčný. Amen

Co to jest? Odpověď:

Věřím, že nikoli z vlastního rozumu nebo síly mohu věřit v Ježíše Krista, svého Pána, nebo k němu přijít, nýbrž Duch svatý mě povolal skrze evangelium, osvětil mě svými dary, posvětil a zachoval mě v pravé víře, tak jako povolává, shromažďuje, osvěcuje a posvěcuje všecko křesťanstvo na zemi a zachovává u Ježíše Krista v pravé jedině víře, v kterémžto křesťanstvu denně mně a všem věřícím hojně odpouští všechny hříchy, a v posledním dni mě a všechny mrtvé vzkřísí a mně spolu se všemi věřícími v Kristu dá věčný život; to je dozajista pravda.

Ze vzpomínek sestry Libuše Soběslavské

Bylo to před 60 lety - po velikonocích 1946. V Trenčíně se konal první sjezd českých a slovenských vysokoškoláků. Sjeli se tam studenti z Prahy, Brna a Bratislavy.

Na prvním mezinárodním kongresu studentů na podzim 1945 v Praze vznikla myšlenka na založení spolku českých a slovenských evangelických vysokoškoláků (UČSEA). Prvním předsedou byl můj manžel. Tehdy přijeli do Prahy slovenští studenti, delegace českých a slovenských evangelických studentů byla přijata prezidentem Benešem.

První sjezd se tedy konal v Trenčíně a byl to zdařilý sjezd. Na nás, české studenty, zapůsobil nezapomenutelným dojmem. Přispělo k tomu i nádherné počasí. Mnozí z nás byli na Slovensku poprvé. Slovinci nás přijali velice srdečně. Senior Zeman v úvodní pobožnosti mluvil na text z Ez 38,22 o tom, že Hospodin učiní ze dvou národů jeden (rozuměj Juda a Izrael). Po šestiletém odloučení Čechů a Slováků za války to byla příležitá slova. Nevím, dožil-li se senior Zeman rozdělení Československa v roce 1993!

Byly to krásné dny, které jsme na Slovensku prožili. Bydleli jsme v rodinách, o pohoštění se staraly obětavé sestry. Přednášky se konaly v sokolovně. My, čeští studenti, jsme si přivezli z Prahy prof. J. B. Čapka, který přednášel o československé vzájemnosti. Slovinci si přivezli prof. Karola Gábriše. Přijel také mladý farář Jos. Juráš (později vězněný). Velmi na nás zapůsobila zpívaná luterská liturgie. V rámci sjezdu jsme navštívili Trenčianský hrad a Trenčianské Teplice.

Druhý sjezd se konal za rok v květnu, tentokrát v Ledči n. Sázavou, kde byl můj manžel vikářem. Sjelo se nás velmi mnoho, přijeli studenti nejen z Bratislavy, ale i z Košic, zúčastnila se i delegátka ze Švýcarska. Sjezd se konal pod záštitou tehdejšího předsedy čl.vlády Jána Ursínyho. Z naší evangelické fakulty se zúčastnili profesori Ríčan, J. B. Souček a Jeschke. Slavnostním řečníkem při výročí ukončení druhé světové války byl hradecký J. A. Pellar. Slovinci přispěli divadelní hrou v provedení jejich dramatické skupiny. Ubytování jsme byli v zapůjčené vojenské zotavovně nad Ledčí, přednášky se konaly v sokolovně, na bohoslužby nám ochotně zapůjčila kostel Církev československá, protože naše církev v Ledči žádné budovy nemá. Sjezd jsme zakončili výletem na hrad Lichnici.

Třetí a poslední sjezd se konal roku 1948 v Liptovském sv. Mikuláši. Komunistický režim pak činnost spolku ukončil. Nemohl ovšem ukončit přátelství mezi českými a slovenskými evangelíky, které se pak v dalších těžkých letech mnohokrát prokázalo.

Poznámka:

V průběhu přípravy textu na předchozí straně vydalo nakladatelství Kalich tzv. symbolické spisy církví hlásících se k dědictví luterské reformace v novém českém překladu. Nejen tedy Malý katechismus Martina Luthera, ale celý soubor věroučných dokumentů evangelických církví a.v. je dostupný českému čtenáři.

Jv

společenská kronika

Brno I

1.7. Daniela Šmídová	20 let	1.8. Bohumil Nykodým	91 let
2.7. Vlasta Michalská	85 let	1.8. Vlastimil Nykodým	50 let
3.7. Marie Černá	82 let	5.8. Antonín Černý	82 let
3.7. Hana Lacková	30 let	7.8. Libor Petru	40 let
3.7. Jan Pospíšil	30 let	8.8. Josefa Přikrylová	85 let
4.7. Jan Doležel	50 let	12.8. Arnošt Jochýnek	40 let
6.7. Milan Smutný	30 let	12.8. Věra Slámová	93 let
7.7. Libuše Plívová	87 let	14.8. Vlasta Dvouletá	81 let
8.7. Růžena Burgetová	80 let	15.8. Radmila Jedličková	83 let
8.7. Vladimír Slovák	50 let	15.8. Blahoslava Ondrová	91 let
10.7. Věra Doleželová	82 let	17.8. Naděje Novotná	50 let
10.7. Hilda Žáčková	80 let	18.8. Danuše Černá	70 let
10.7. Anna Šmutná	80 let	20.8. Božena Tomková	90 let
12.7. Anna Šmídová	50 let	21.8. Veronika Turková	30 let
12.7. Marie Veverková	98 let	22.8. Michal Jedlička	20 let
13.7. Milada Franců	50 let	22.8. Anna Konecká	30 let
14.7. Marie Müllerová	88 let	23.8. Petr Kolman	30 let
15.7. Růžena Hnilicová	82 let	24.8. Milada Lokajová	60 let
17.7. Vlasta Nykodýmová	82 let	25.8. Emílie Ponížilová	81 let
18.7. Irena Zbiejczuková	20 let	29.8. Vlasta Zukalová	81 let
19.7. Libuše Makovská	60 let		
21.7. Zdeňka Dlabačová	60 let		
22.7. Jiří Kepák	65 let		
23.7. Alžběta Moczková	95 let		
24.7. Květa Válková	85 let		
25.7. Eva Klocová	20 let		
26.7. Lydie Brettschneiderová	88 let		
28.7. Pavel Zíma	30 let		
30.7. Milan Kopřiva	70 let		
31.7. Věra Kočí	60 let		

Pokřtení byli (rok narození):

- 28.5. Karolína Jana Koukalová, 2006
- 3.6. Marie Magdalena Votoupalová, 2006
- 4.6. Adéla Korniová, 1977
- 4.6. Radka Svobodová - Vařeková, 1977
- 4.6. Jan Vybíral, 1981
- 4.6. Zdeněk Roseberg, 1983
- 11.6. Kateřina Hejzlarová, 2005

Oddáni byli:

- 3.6. Markéta Brüstlová a Ondřej Švec
- 24.6. Alena Keřkovská a Karel Matějka
- 29.6. Adéla Korniová a Roman Polášek

Konfirmováni byli 25.6.

- Erika Čvandová
- Adéla Hájková
- Mariana Hájková
- Gabriela Kolářová, křest
- Petr Malach
- Veronika Matušková
- Jáchym Michal
- Alžběta Michalová
- Alžběta Sedláčková, křest
- Jakub Vondra

společenská kronika

Brno II

5.7.	Věra Vašíková	84 let
8.7.	Věra Randýsková	82 let
10.7.	Jaroslav Kudla	91 let
17.7.	Libuše Holečková	78 let
21.7.	Zdeňka Švyhnoset	83 let
28.7.	Olga Strmisková	85 let
2.8.	Marie Husáková	88 let
2.8.	Zdeňka Šimáčková	85 let
3.8.	Věra Uhlířová	79 let
3.8.	Ladislav Vašina	79 let
6.8.	Albert Štěrba	87 let
10.8.	Vlasta Melicharová	79 let
10.8.	Jiří Staněk	84 let
10.8.	Zdeněk Vojtíšek	83 let
22.8.	Štěpánka Zálešáková	84 let
29.8.	Věra Zemanová	88 let

heslo měsíce podle hesel Jednoty bratrské

červenec

Ježíš praví: Kdo ke mně přijde, toho nevyženu ven. Jan 6,37

srpen

Ježíš praví: Já jsem přišel, aby ovce měly život, a měly ho v hojnosti.

Jan 10,10

Hudební nešpory v Červeném kostele

ukončily jarní cyklus v neděli dne 4. června vystoupením vynikajícího sboru Musica da camera Brno a kytaristy Martina Myslivečka. Komorní sbor o čtrnácti profesionálních zpěvácích je v současnosti veden Martinem Franze. Na programu byly převážně světské skladby našich nejlepších autorů minulého století, zabývajících se právě sborovou tvorbou, jako je Bohuslav Martinů, Petr Eben, Antonín Tučapský a Jan Novák. Kytarista Martin Mysliveček, který sice pochází z Brna, ale po léta působí jako řádný profesor na Universitě v Grazu, obohatil večer sólovou Suitou od Jana Antonína Losy, kromě toho doprovodil sbor v několika skladbách. Na dvě stovky účastníků vyslechlo svatodušní kázání bratra Hájka a přispělo na hospic sv. Alžběty sumou 5.800 Kč, kterou zdvojnásobí Nadace Divoké husy. Připomeňme, že všechny letošní Hudební nešpory finančně podporuje vedení Jihomoravského kraje.

Již dnes si také poznamenejte do kalendáře, že podzimní cyklus Hudebních nešporů zahájíme v neděli 1. října. Uslyšíme kázání Štěpána Hájka a překrásné dílo Josefa Haydna Sedm slov Kristových v podání vynikajícího brněnského Wallingerova kvarteta. Ludmila Marková

Ze sboru Brno - Židenice

Naděje

Sk 1, 10-11 *A když upřeně hleděli k nebi za ním, jak odchází, hle, stáli vedle nich dva muži v bílém rouchu a řekli: "Muži z Galileje, co tu stojíte a hledíte k nebi? Tento Ježíš, který byl od vás vzat do nebe, znovu přijde právě tak, jak jste ho viděli odcházet."*

Když jsme se v mládeži zamýšleli nad tématem naděje, šlo o velmi zajímavou a inspirující debatu. Bylo znát, že naděje je pro nás velmi důležitá. Slovo naděje se ve svém dřívějším významu již dnes používá velmi málo – je to dáno dnešní ateistickou společností zaměřenou na peníze a úspěch. Když slyšíme slovo naděje v médiích, často je to v souvislosti se sportem, kdy nás novináři ujišťují, že naši hokejisté stále ještě mají naději na postup ze skupiny, či přivezt domů titul mistrů světa. Také se říká, že naděje umírá poslední, ale tady, myslím si, se mýlíme, protože touto větou dáváme najevo, že když je už nejhůř, tak ztratíme i tu naději. Naděje neumírá nikdy, to jen my někdy propadáme beznaději. Hospodin nás nikdy neopouští, jen nám třeba dává najevo, že to, co se snažíme dělat, není zrovna to pravé či ta pravá cesta, ale my si toho nevšímáme a paličatě stojíme na své beznaději.

A co pro nás, mládež, naděje vlastně znamená? Je to víra v zlepšení těžké situace, doufání, něco, co nás drží nad vodou, posílá, světlo na konci tunelu, šance, možnost, loďka, dokonce i radost, dále o naději můžeme říci, že v ní je očekávání dobrého, spojené s důvěrou a trpělivým vyhlížením na Hospodina. Na těchto významech se všichni shodujeme. Naděje je tedy něco, co nám pomáhá překonávat problémy a dívat se s optimismem do budoucna i v těžkých situacích, a tím je překonávat. Po tomto zdaleka ne úplném výčtu, co pro nás naděje znamená, je vidět, že asi jen tak snadno nepůjde napsat přesnou definici naděje, jako jsou například definice v matematice.

Nesmíme zapomenout na naději těžce nemocných a ve stáří, kdy dodává sílu pro další dny života. Abychom se dokázali i v těchto životních těžkostech radovat a nepodléhali špatným náladám a depresím, nezapomeňme, že pro nás Ježíš trpěl a zemřel, abychom měli naději na lepší život.

Tento text zazněl jako součást kázání mládežnických bohoslužeb na svátek Nanebevstoupení Páně 25. 5. 2006 v Židenicích. Podkladem pro text byly rozhovory při schůzce mládeže.

Tomáš Zikmund

Výsledek sbírky darů na Jeronymovu jednotu

	2003	2004	2005	2006
Brno I	34.220	47.650	38.795	36.700
Brno II	29.250	27.057	29.600	24.990
Židenice	13.630	20.880	18.000	20.150
Husovice	12.000	15.100	15.000	13.000

ze sboru Brno-Husovice

Jaké byly letos Husovické dvorky?

Jako každý rok, také i letos našli příznivci tradičních i netradičních forem umění širokou nabídku výstav a divadelních představení. Husovické dvorky navazovaly jako obvykle na nedělní bohoslužby, výjimkou byla pouze sobotní přehlídka animovaných filmů, která začínala večer až v okamžiku, kdy nastala dostatečná tma.

Jako první vystavoval malíř a básník Pavel Preisner a svými barevnými kompozicemi rozsvítil poprvé v tomto roce zeď dvorku. Po vernisáži, při které zasvěceně promluvil farář Štěpán Hájek, následovaly etudy neslyšících z divadelní fakulty JAMU s názvem Veselé žonglování, což bylo něco pro děti, neboť si mohly zažonglovat taky.

Další dvorek předcházel velkému fotbalovému utkání, o kterém jsme čtenáře již informovali v předchozích číslech. Místo zbraslavských sportovců ovšem nastoupil tým zbraslavských umělců, který se pod hlavičkou divadla Spojené farnosti skvěle vypořádal s originálním muzikálem Jesus Christ Supermlád a tento výjimečný umělecký zážitek byl skvěle zarámován výstavou fotografií Petra a Josefa Adámkových.

Netradičně byly letos nedělní dvorky doplněny i sobotním večerním festivalem animovaných filmů studentů pražské umělecko-průmyslové školy, který se setkal s ohlasem především mezi mládeží.

V neděli už dvorky pokračovaly jako obvykle. Kresby vystavovala Blanca Suris a k jejím netradičním omalovánkám se přidalo představení divadla Paravánek Špalíček pohádek, které oslovilo především naše nejmenší. Ve slunečném nedělním dopoledni zavládla na dvorku jarmareční atmosféra, před diváky stanul žlutý paraván a dva vypravěči, kteří s pomocí neposlušné pohádkové vrány uvedli několik vtipných pohádek, jako Princeznička na bále, O Palečkovi, O koblížkovi a O řepě.

A aby si někdo nemyslel, že si v Husovicích užívaly jen děti, pak ta pravá chvíle pro dospělé přišla na posledním dvorku. Výstava originálních otisků a tiskátek Davida Medka přivedla mnohé přítomné do vytržení nad dokonalostí jeho výtvořů, a když se k tomu přidalo opravdu drsné představení Jiřího Vyoraláka s názvem „Prase“, zavládlo na dvorku upřímné nadšení. Příběh ubohého praseta od zabíjačky až po naplnění osudu v láhvi utopenců pohnul srdcem nejednoho diváka a někteří dokonce při odchodu tvrdili, že už maso nikdy do úst nevezmou.

Michal Hadač

koutek pro mládež

Adopce na dálku

Možná jste už pozapomněli, že náš sbor Brno I má už od roku 1992 v Indii, ve státě Bidar, adoptivního syna. Jmenuje se Lokeš a je mu 13 let. Jeho rodina patří k nejchudším v zemi. Lokeš nyní chodí do šesté třídy. Posudte sami, že si vede velmi dobře.

Olga Tydlitátová

Milí přátelé, opět vám píšu. Mám se dobře a doufám, že i vám se vede dobře. Modlím se za vás.

Stále chodím do školy. Dostal jsem obrázky, které jste mi poslali, a děkuji za ně. Měl jsem velkou radost. Jeden z obrázků jsem dal svému kamarádovi. Děkuji vám, že jste mi dali obrázky jako dárek.

Naše škola je velmi dobrá - inspektor, který přijel na zkoušky, školu i vás velmi chválil. Moje známky v prvním i druhém trimestru byly velmi dobré:

	1.trimestr	2.trimestr
kannada	A+	A+
matematika	A+	A+
hindština	A	A
angličtina	A+	A+
sociální práce	A+	A+
vědní obory (science)	A+	A+
celkově	A+	A+

Nyní se připravuji na zkoušky třetího trimestru. V dubnu jsem byl doma a pomáhal jsem matce a bratrům. To, co jsem se naučil ve škole, učím svého mladšího bratra.

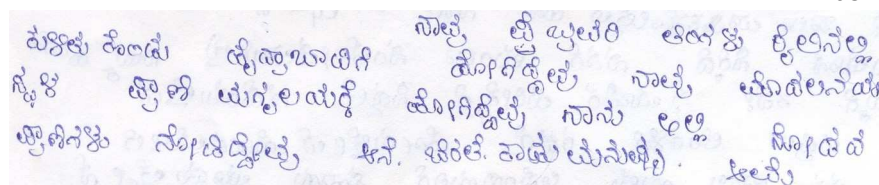
V internátě se máme velmi dobře. Společně jsme oslavili vánoce - pomáhal jsem připravit jesličky. Slavili jsme mši. Poté jsem jel domů a slavili jsme vánoce u nás ve vsi. Společně jsme se modlili i za vás a podělili jsme se o sladkosti. Děkuji vám, že jste mi k vánocům darovali nové šaty.

V naší rodině jsme všichni zdraví - mému nejstaršímu bratrovi se narodila dcerka a tak máme radost.

V únoru jsme se školou podnikli výlet do Hyderabadu. Byli jsme i v zoo. Viděl jsem zvířata jako slony, leopardy, gorily, želvy a tak podobně. Zúčastnili jsme se dětského festivalu - na programu byl zpěv, tanec, scénky a soutěže. To se mi moc líbilo.

Jsem moc vděčný za všechno, co mi svými dary umožňujete, a děkuji vám.

Váš Lokeš

Ukázky ze skautského muzikálu na knihu Ester - II. část

Ester 6,4-12 – zpívá se na melodii *Ó hlavo plná trýzně*, Svítá č. 225

1. Pak přišel Haman za králem/ a pomstu promýšlel./ Mardochoaje chtěl zabít,/ že se mu neklaněl.

Ref.: Král Hamana se hned ptá,/ Jak se má odvděčit?/ Člověka jak má poctít?/ Za jeho zásluhu.

2. Není zde jiný nežli já,/ kdo si to zaslouží./ Myslel si Haman sebejistý,/ a hned si vymýšlí.

Ref.: Královské roucho dej mu,/ koně a korunu,/ provolávej mu slávu,/ jen takhle ho poctíš.

3. Tu král mu na to odvětil,/ učiň tak, jak jsi řek./ Vždyť tohle si můj služebník/ Mardochoaj zaslouží.

Ref.: To Hamana ranilo,/ snad se mu vysmívá,/ v krku mu náhle vyschlo,/ to židům spočítá.

4. Tak provolával slávu Mardochoajovi./ Byla to pro něj potupa,/ však si to zasloužil.

Ester 7,1-10 - zpívá se na melodii *Nejen pátek nešťastný je den*, Svítá č. 207

Ref.: Nejen pátek nešťastný je den/ proto zůstaň doma nechod' ven/ zůstaň doma zůstaň v bezpečí./ Nech si v klidu růžový sny zdát/ tam za dveřma není o co stát/vítr venku zdraví nespědí.

1. Králi jeden člověk chtěl by zahubit/ nejen mě samotnou, ale i můj lid,/ mé příbuzné, známé i mé přátele,/ jde mu o pomstu a o náš majetek.

2. Milá Ester já se divit nestačím,/ ani se mi nechce věřit svým uším,/ který muž ti usiluje o život?/ Už teď vím jaký nad ním vynesu soud.

Ref.

3. I ty králi toho muže dobře znáš/ uvidíš ho když se přes stůl podíváš/ Haman je ten bídák o němž hovořím,/ on plánoval všechna tato příkoří.

4. Pověste ho jenom to si zaslouží, kůl co chystal pro něj dobře poslouží/ skončí stejně jako vrazi úkladní,/ spravedlnosti se zadost učiní.

Ref.

Ester 8,3-17 – zpívá se na melodii *Hosana*, Svítá č. 74

1./: Sláva, sláva, sláva králi všech králů.:/

Tančí a zpívají, jásají židé,/ k nim se připojují i další lidé,/ pomalu končí, příběh náš,/ Hosana všichni zpívají.

Hledání cesty

V měsíci Elúl, kdy lidé připravují své duše na dny soudu, se rabín Chajim snažil vyprávět příběhy, které by všechny posluchače pohnuly k obrácení. Jednou vyprávěl:

"Jednou se jeden člověk ztratil v hlubokém lese. Zabloudil tam i jiný člověk a po nějaké době potkal toho prvního. Aniž věděl, jak se mu vedlo, zeptal se ho, kudy vede cesta ven.

"To nevím," odpověděl ten první, "ale mohu ti ukázat cesty, které vedou pouze hlouběji do houští, a pak můžeme spolu hledat cestu ven."

"Lidé," končil rabín své vyprávění, "hledejme společně tu cestu!"

Z brožurky Příběhy k zamyšlení III. vybral Marek Baláš

ze staršovstva

Brno I

V úvodu schůze vyjádřilo staršovstvo radost nad křtem čtyř mladých lidí o svatodušních svátcích. Někteří členové si však stěžovali na neúměrnou délku bohoslužeb. Dobře byl hodnocen víkend na Blažkově, který posloužil jako příprava na kurzy Alfa a zúčastnila se ho také část konfirmandů. Hovořilo se o přípravě konfirmace, zajištění zájezdu z Vídně a o prázdninovém pobytu na Blažkově. Koncem června se sejde výchovná komise, aby připravila plán práce po prázdninách. Byly projednány návrhy liturgické komise. Účastníkům bohoslužeb doporučíme, aby se na závěr modlitby kazatelů připojili hlasitým Amen. Při vhodné příležitosti budeme společně recitovat některé žalmy, např. 23. V Betlémském kostele bude častěji zařazeno apoštolské vyznání víry. Během prázdnin bude probíhat sbírka darů na brněnskou Diakonii. Bylo rozhodnuto nechat zhotovit sedačky pro svatby v ČK podle návrhu Karla Rechlíka a odsouhlaseno zakoupení 40 židlí do presbyterny. Během prázdnin se bude pokládat nová podlaha a strop v presbyterně a bude instalována skládací stěna mezi oba sály. Měla by se také pořídit ozvučovací zařízení. Kostelnické práce v ČK bude od července provádět bratr Adam Vtípil. S firmou VIKA bylo jednáno o zvýšení nájmu.

Jiří Gruber

Brno II

Staršovstvo přijalo zprávu, že letní středisko Blažkov tentokrát poskytlo přístřeší některým z mladších třicátníků a některým rodinám s dětmi ke zdařilému víkendovému pobytu; zdá se, že začíná léto. - - Při službách Božích rádi a vděčně přijímáme, že neveliká, leč zdatná skupina zpěvaček a zpěváků seznamuje shromáždění s méně známými písněmi; je radost si takovou píseň s nimi zazpívat. - - Snad ještě do začátku podzimu bude možné udělat krok k obnově starší části Blahoslavova domu – nájemního domu na Lidické ul. Nabízí se dobrá možnost vyměnit stará a dávno doslouživší okna do ulice za nová. Otevírá se tím cesta ke zlepšení vlastností nájemních bytů v předním domě, ale také k tomu, aby celá uliční fasáda předního domu v budoucnu mohla dostat nový vzhled (stávající se podařilo zhotovit před 22 lety a její někdejší barvu už si sotva kdo pamatuje). - - Příležitostně nás ovšem zaměstnává i stavba sousední budovy; vyvolává drobné nesnáze, jež bývá zapotřebí odstranit, aby Blahoslavův dům neutrpěl škodu. - - Staršovstvo přijalo s uspokojením, že při uspořádání zájezdu do Nizozemí (na začátku května t.r.) se vzhledem k dostatečnému počtu účastníků podařilo dobře uhradit všechny vzniklé náklady, takže k úhradě zájezdu nebyl zapotřebí žádný příspěvek ze sborového hospodaření. - - Přijali jsme doporučení, abychom pro sbor vyzkoušeli zapojení do celocírkevní mobilní sítě, které před časem nabídla SR ČCE. - - Diakonie ČCE má v úmyslu v příštím školním roce několikrát využít prostory v Blahoslavově domě; přivítáme to. Než to však, spolu s pravidelnou podzimní sborovou činností, nastane, čekáme léto a prázdniny.

Jaroslav Vítek

prázdninový týden v brněnských sborech

Brno I

Úřední hodiny: Po –Pá 9-12, Út 16-18

Úterý 15:00 Služby Boží v DD Věstonická

Středa 13:00 Služby Boží v Diakonii Hrnčířská 27
15:00 Kavárnička

Neděle 10:00 Setkání na faře při kávě a čaji

Dovolená a nepřítomnost kazatelů:

Jiří Gruber: 5.-9.7. Blažkov: 31.7.-11.8. 16.8 - 27.8.

Olga Tydlitátová 10.7. – 23.7. 21.8. - 27.8.

Brno II

Úřední hodiny: Po –Pá 9:00-11:00

Středa 13:00 Služby Boží v Diakonii Hrnčířská 27

Sobota 9:30 Služby Boží v DD Kociánka (8.7., 22.7., 5.8., 19.8.)

Neděle 10.00 Setkání v Blahoslavově domě při kávě a čaji

Brno – Husovice

Neděle 10:00 Setkání na faře

Dovolená a nepřítomnost kazatelů:

Štěpán Hájek: 31.7. - 31.8.

Brno – Židenice

Neděle 10.00 Setkání na faře

modlitba

Bože,
daroval jsi nám život a daruješ nám čas.
V tvé ruce jsou počátek i konec.
Od tebe máme čas pracovat a čas odpočinout.
I dny volna, čas dovolené a prázdnin pro nás máš,
vezmeme si je z tvé ruky.
Je to dobrý čas, Bože.

Chceme setřást, co nás tísnilo,
vychutnávat život.
Pomoz, ať od toho nezačneme čekat příliš mnoho,
ať potom nejsme zklamaní sami ze sebe.
Pomoz nám dobře vycházet s lidmi,
s nimiž ten čas prožijeme.
Otevři nám oči pro krásu tvého stvoření.
Pomoz obnovit síly, odvahu k dobrému i naději.
Chraň děti na prázdninách, chraň lidi na cestách,
střež nás před zlým.
A buď nablízku těm, kteří budou pracovat, když my budeme mít volno.
Doprovod' nás, až se budeme vracet do všedního času.
Bude to dobrý čas, Bože.
Amen

Podle přímělné modlitby v reformované agendě připravil Jaroslav Vítek.

obrázek na obálce: Miroslav Rada, kresba ze zpěvníku Bud' Tobě sláva

---

Setkávání – brněnský evangelický měsíčník. Ročník VIII. Vydávají sbory Českobratrské církve evangelické Brno I a Brno II. Odpovědní redaktoři: Jiří Gruber, Jaroslav Vítek. Spolupracovali: Marek Baláš, Věra Dadáková, Hana Dvořáková, Jan Franců, Ladislav Hájek, Marie Hájková, Ludmila Marková, Ctirad Novák, Jana Slámová, Blahoslav Šimek a další. Registrováno pod číslem MK ČR E12109. Vychází 10× ročně. Doporučená cena jednotlivého čísla 10 Kč. Články označené * neprošly jazykovou korekturou.
Adresa sboru ČCE Brno I: Opletalova 6, 602 00 Brno, tel. 542 211 453, email: ccebrno1@atlas.cz, http://brno1.evangnet.cz
Adresa sboru ČCE Brno II: Lidická 79, 602 00 Brno, tel. 541 212 469, email: evsboii@iol.cz, http://brno-ii.evangnet.cz